

665.

Кога да пжлтеет деца-та мали.

Чукъ чукъ лобода, падна тесла отъ бога, удри баба по нога, та сѣ роди жртиче, си го зави въ кърпиче, си го кладе на тланикъ, мжлчи, синче, не плачи, ойде въ пазаръ татко ти, ке ти купить два меха, едни-отъ меденъ, други-отъ немеденъ, кой ке мжлчить медени-отъ, кой ке плачить немедени-отъ, претъ царе'а порта жжлта курешница, у тебѣ ключе'и-те, у мене катани-те, моли замоли до три години.

666.

Одефъ, одефъ пра'у пжтемъ, кога гледа шума, шума бобо родила; апнафъ едно сладко, уш' едно посладко, трекъо найсладко. Си оборифъ чанта, чанта тагарджика, берамъ берамъ нжтре кла'амъ; „бре не бери ти бобо-то!“ (викатъ пждаръ); — „бре що бикашъ ти викачу!“ — (отго'ори берачъ) — „бре небери бобо-то!“ — „шума бобо родила, ти бобо си не родилъ!“ — я берамъ, берамъ, оной туку викатъ — ела бре вамо — ето нейдамъ тамо, — капунунъ, (велить Турчинъ) — не носамъ капу, (велить берачъ) ясѣ с' имамъ шапку — тутунъ усѣ шинди — ясѣ тутунъ не пiamъ, — делидар бу — ясѣ го неделямъ, самъ въ шума г' обрафъ, самъ ке го яда. —

667.

Дедо седить на грутка, и си плетить жжучка, зашто ти је жжучка? — ке си берамъ желатъ. — зашто ти је желатъ? — ке си ранамъ прасенце. — зашто ти је прасенце? — ке ми пущить сало. — зашто ти је салце? — ке си мазнамъ моми-те. — зашто ти сѣ моми-те? — ке ми метатъ дворо'и. — зашто ти сѣ дворо'и. — ке ми редатъ столо'и. — зашто ти сѣ столо'и? — ке ми седатъ свато'и. — зашто ти сѣ сватой? — ке донесатъ невѣста. — зашто ти је невѣста? — ке ми родить дете. — зашто ти је дете? — да ме викатъ *) тата, бате, скри сѣ въ гжрнце, ето 'и Турци-те, ке ти зематъ пари-те.

668.

Сонце бонче, бого'о яйце. — камо то'а яйце? го изеде мома. — камо је мома-та? — она сѣ скри дома. — камо је дома? — жж изгоре

*) По друга: — да ме викатъ: тате, бате, скри сѣ въ ясли, ето ти сѣ Турци кюлюмарци.